

[Anne Grete Holmsgård]

forslag, vi stemmer om senere, mere om det privatistforslag, som SF fremsatte for et par måneder siden, end om det, der blev fremsat af industriministeren. Det er jo ikke underligt, for det forslag, SF fremsatte, var i nøje overensstemmelse med den dagsorden, der var blevet vedtaget i marts sidste år, hvori- mod det, industriministeren fremsatte, aldeles ikke var i overensstemmelse med den dagsorden. Den diskussion havde vi også under andenbehandlingen, at det her kunne have været vedtaget for lang tid siden, hvis industriministeren ikke havde været så pokkers stædig fra starten og faktisk havde forsøgt med alle mulige midler at undgå at få denne lovgivning igennem i en udgave, som ligner den, vi står med nu. Naturligvis kunne industriministeren ikke helt undlade at fremsætte et lovforslag, det var han jo nødt til. Men han satsede altså på, at det ville blive en gang tyndt – og så et af de dér ord, man ikke må sige – for så var det da til at leve med.

Jeg er selvfølgelig udmærket tilfreds med, at de konservative alligevel her i sidste ende, inklusive industriministeren selv, stemmer for lovforslaget, for så er jeg sikker på, at de også vil forsvare det ude omkring i landet. Det er naturligvis udmærket.

Med hensyn til selve indholdet vil jeg sige, at jeg synes, at noget af det vigtigste af det, der er kommet igennem, er, at det er kortindehaverne, der skal bære alle omkostningerne i forbindelse med kortet. Vi har fået en henvendelse fra Forbrugerrådet, som mener, at en række af formuleringerne ikke er tilstrækkelige. Jeg mener, det er helt klart, at intentionerne fra hele udvalgets side har været, at det skal være kortindehaverne, der bærer omkostningerne, og hvis der er problemer i det, så mener jeg, at det må være et spørgsmål om, at loven ændres, når den skal op til revision ifølge den revisionsparagraf, der er kommet ind. Jeg tror ikke, der er problemer i de formuleringer, der er, men det er muligt, der vil komme det, og så må bestemmelserne selvfølgelig ændres.

Det andet, jeg synes er særdeles vigtigt, er, at alle kort skal registreres.

Det tredje er, at vi har fået sikkerhed for, at der ikke må være CPR-numre på kortene. Jeg kan se, at der er nogle, der mener, det vil give store problemer med hensyn til, at der er temmelig mange kort, der skal udskiftes. Det var måske et problem, der var forudsige-

ligt for dem, der skyndte sig at udstede kortene her for, ja lige godt og vel 1 år siden – vel vidende, at der ville blive lovgivet i denne samling. Alligevel smed man omkring 1 million kort ud på markedet. Jeg vil sige: det kan ikke være vores problem, at man fra bankernes og andre pengeinstitutters side har smidt så mange kort på markedet, at man måske kan få tekniske problemer med at få dem kaldt tilbage og få udstedt nogle nye kort inden for de datoer, som lovforslaget her, når det er vedtaget, faktisk sætter. Det er ikke vores problem, det må være de pågældende bankers og pengeinstitutters problem, det kan vi simpelt hen ikke tage os af. De vidste, der ville blive lovgivet, og når de selv forsøger at lave den slags benspænd, må de altså også tage klapsene for det.

Vi har i løbet af perioden efter andenbehandlingen, men i øvrigt også forud, fået en række henvendelser fra kontoringe og fra bl.a. Diners Club om de udenlandske kort. Med hensyn til kontoringene er det blevet fremført, at det vil være umuligt for kontoringene at klare sig økonomisk, sådan som lovforslaget er udformet. Det kan jeg ganske enkelt ikke forstå, og jeg kan slet ikke forstå det, efter at de pågældende kontoringe selv i udvalget har oplyst, at de får en rente på 36 pct. Hvis de ikke kan klare sig for det, så må det være, fordi de er usædvanlig dårlige til at drive forretning, eller også er det, fordi de bruger pengene til noget andet eller har regnet med, at de også fremover kunne bruge pengene til noget andet end til egentligt administrativt arbejde i forbindelse med kontoringene.

Med hensyn til de udenlandske kort vil jeg sige, at jeg er ret godt tilfreds med det svar, der er kommet fra industriministeren, og som er optrykt som en del af bilaget til tillægsbetænkningen. Det præciseres, at man i den bemyndigelsesparagraf, der er lagt ind vedrørende de udenlandske kort, vil køre en meget stram linje. Jeg vil sige helt klart, at vi er meget betænkelige ved at lægge bemyndigelsesparagraffer ind – det er ligegyldigt, hvad det er for en lovgivning, vi taler om – men jeg synes immervæk, det er et positivt tegn, at industriministeren selv er indstillet på at køre en meget streng kurs over for de udenlandske kort, for det er et af de steder, hvor jeg mener at der kunne opstå meget store problemer i de kommende år. Reelt ville det